

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਮਾਇਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ , ਇਸਲਈ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ , ਜੇਕਰ ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਮਾਇਆ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਲਕੀਰ ਲਗਾ ਦੇਵੋਗੇ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫਰਜ਼ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ, ਇਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੱਖ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ ਤੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਘਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਾਪ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਪਰ ਫੇਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੇਸਪੈਂਡ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ। ਨਵੇਂ ਜੋ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੱਕੇ ਹੋ ਜਾਣ, ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੱਲ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਜ਼ੋਰ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਆਪੇਹੀ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਫਲਾਣਾ ਚਲਾ ਜਾਵੇ, ਇਹਨੂੰ ਫੜੀਏ। ਚਲਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਚਲਾ ਜਾਵੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੁਝ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਬੱਚੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਵਰਸੇ ਦੀ ਲਾਲਚ ਤੇ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਕਦੀ ਗ਼ਰੀਬ ਦੇ ਕੋਲ ਅਡਾਪਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕੀ! ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਨ ਦੈਲਤ ਆਦਿ ਸਭ ਛੱਡ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਗੇ। ਅਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਾਹੂਕਾਰ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣਨਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਲਾਲਚ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਉਹਨੀ ਵੱਡੀ ਲਾਲਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਮੈਂ ਫੇਰ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ ਅਡਾਪਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬਣੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਵੀ ਤਾਂ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੁਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਸੁਦ੍ਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਕੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਪੱਕਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਾਇਆ ਵਿੱਚ ਫਸ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਲਕੀਰ ਲਗਾ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕਦੇ ਮਿਲੇ ਹੋ? ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਅਕਲ ਆਵੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਫੇਰ ਤੋਂ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਣ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਆਕੇ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ, ਪਤਿਤ ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ 10 ਸਿਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ 4 ਬਾਹਵਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੂਰੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੂਰੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ 2 ਬਾਹਵਾਂ ਹੀ ਵਿਖਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਹੈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ। ਇਹ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ ਹੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੋਗ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਰੁਦ੍ਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਹੈ? ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਪਦਾਦਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਸ਼ੰਕਰ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਨਾਲ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਬਰੇਬਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ? ਇਹ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਚਿੱਤਰ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਉਹ ਕੋਈ ਯਥਾਰਤ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ 8 - 10 ਬਾਹਵਾਂ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ, ਰਾਤ। ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਮਰਾਜ, ਦਿਨ।

ਬਾਪ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਈ, ਇਹ ਤਾਂ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਪੇਸ਼ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਬਿੰਦੀ। ਬਿੰਦੀ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਜੇ ਜਿਸ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜਿਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜਾ ਜੇਕਰ ਰੂਪ ਵੇਖਣ ਤਾਂ ਮੂੰਝ ਪੈਣ। ਹਨੂਮਾਨ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਵਿਖਾਈ ਪਵੇਗਾ। ਗਣੇਸ਼ ਦੇ ਪੂਜਾਰੀ ਨੂੰ ਉਹੀ ਵਿਖਾਈ ਪਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਧਨਵਾਨ ਬਣਾਇਆ, ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਣਗਿਣਤ ਧਨ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉਹ ਸਭ ਕਿੱਥੇ ਗਵਾਇਆ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਭੀਖ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਕੇ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਰੋਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੋਹਜੀਤ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੋਹਜੀਤ ਰਾਜਾ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਆਦਿ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਮੋਹ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਭਗਵਾਨ, ਓ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਹੈ ਨਾ। ਲਿੰਗ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ ਬਰੇਬਰ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਫੇਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ। ਅਰੂ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ! ਬਾਪ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਅੱਖਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ। ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇ - ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਯਾਦ ਥੋੜ੍ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਖਰੀਨ ਤੰਤ (ਸਾਰ) ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਤਾਂ ਦੇਹ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ ਆਦਤ ਪਈ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਇਹ, ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ - ਕੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ ਉਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਸਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਮਣ, ਸੇਰ, ਪਾਵ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਚੱਲਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿਲੇ ਆਦਿ ਕੀ - ਕੀ ਨਿਕਲ ਪਿਆ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪ੍ਰਾਂਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਇੱਕ ਰੁਪਇਆ ਸੇਰ, ਬਾਂਬੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗੀ ਦੇ ਰੁਪਇਆ ਸੇਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਨੂੰ ਭੁੱਖੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਾਰਾਂਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਝਗੜੇ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਰੋਲਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਾਲਵੈਟ ਸੀ ਫੇਰ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਇਨਸਾਲਵੈਟ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਹਾ ਜਨਮ ਅਮੇਲਕ ਕੋੜੀ ਬਦਲੇ ਖੋਇਆ ਰੇ.....ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕੋੜੀਆਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਕਿਉਂ ਮਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਵੋ, ਪਾਵਨ ਬਣੋ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੈ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਹੀ ਕਲਯੁਗ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਹੀ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਇਆ। ਵੇਖਿਆ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣ ਲੱਗੀ, ਫੇਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਕਰਾਇਆ। ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮੱਧਿਆਜੀਭਵ। ਇਹ ਗੀਤਾ ਦੇ ਅੱਖਰ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਅੱਖਰ ਗੀਤਾ ਦੇ ਠੀਕ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਫੇਰ ਪ੍ਰਾਏ: ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਵਕਤ ਜਨਸੰਖਿਆ ਕਿੰਨੀ ਥੋੜੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਹੁਣ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਚੋਜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਕੀ ਆਕੇ ਕੀਤਾ? ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗੀਤਾ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲੀ। ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਕਹੇਗੇ ਗੀਤਾ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਗੀਤਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੀਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖ ਇਹ ਬਣਿਆ, ਕਲ ਫੇਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰ ਲਵੋ, ਕੋਈ ਉਲਟੀ - ਸੁਲਟੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਿਗਾ ਨਾ ਦਵੇ। ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਵਿਕਾਰ ਬਗ਼ੈਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਚਲੇਗੀ? ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਉਹ ਵਾਇਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ। ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਫੇਰ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ? ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਲੱਖਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਨਦੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਦੀ ਗੁਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਇੱਥੇ ਵੀ ਗਊਮੁੱਖ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੰਗਾ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀ

ਹੈ। ਅਰੇ, ਗੰਗਾ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੈਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੀ ਕੀ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਾੜ ਤੇ ਆਵੇਗੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ ਫੇਰ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਇਕ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ। ਹੁਣ ਰਾਜਯੋਗ ਕੋਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਚੇਂਜ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬੈਠ ਸਿਖਾਏਗਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਈ ਪਾਂਡਵ ਗੌਰਮੈਂਟ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ ਤੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਬਾਹਰ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਹੰਗਾਮੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿਉ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਬਣੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਵੋਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਅਡਾਪਟ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਲਕੀਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ।
2. ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟੀ - ਸੁਲਟੀ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਸੰਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚੈ ਨਾ ਹਿੱਲੇ। ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕੱਢ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਧਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣੀ ਭਵ :
ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣੀ ਹਾਂ - ਹੁਣ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੋ। ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਸਵੈ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਮਾਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਗਵਾਓ ਪਰ ਵਿਜੇਈਪਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਸਭ ਕੁਝ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਦਵੇ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਦਾਨ ਦਵੇ, ਵਰਦਾਨ ਦਵੇ ਤਾਂ ਸਵੈ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਸਵੈ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਿਸੀ ਦੀ ਕਮੀ, ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਗੁਣ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ, ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਹੀ ਵਰਨਣ ਕਰੋ।
